

Ondřej Kohout

CESTA K FILOZOFII DRAMATICKO-VÝCHOVNÝMI METODAMI

(posudek oponenta)

Přistupuji ke čtení textu jako oponent, můj úkol je tedy oponovat, což budu činiti. Možná spíše než oponovat budu „komentovat“. Co nekomentuji, s tím jsem srozuměn (a jak autor pozná, je toho většina).

Následující text (tohoto posudku) je v podstatě „deníkem čtenáře“.

Symbol značí, že zde možno u obhajoby diskutovat.

Hlavní otázka práce („najdeme ve filozofii taková témata, která by mohla být zprostředkována pomocí metod dramatické výchovy?“) je dobrá, leč odpověď na ni je předem známa. Myslím, že práce se zabývá spíše „uchopením“ ffických témat postupy edu-dramatu, než tím, zda „jsou“.

S. 11 – Nemám nic proti – řekněme – „volnějším“ stylům psaní odborných prací, ale přesto bych v textu uvítal, kdyby autor přece jen vymezil, z jaké „definice“ filozofie vychází jeho text. Co naplat – filozofie je klíčovou kategorií, okolo které se celá práce točí. Vše co je za úvodem by tedy mělo být autorovým náhledem na filozofii, jeho pojetím, ovlivněno, proto by vymezení oboru stálo za to.

S. 13 – „... pouze etika a politické myšlení dotýkají lidského jednání ve vzájemné lidské interakci.“

A kampak tedy s psychologií, najmě tou sociální či behaviorální atd.?

A co naopak se známou dvojicí „prožívání a chování (tedy i jednání)“ ležící mezi základními kameny psychologie?

S. 14 – Vysvětlíte tvrzení: „Jak jsem již uvedl, člověk je dominantou i dalších oblastí – psychologie a epistemologie. V těchto však nemá pozici jednajícího.“?

S. 15 – „Pokud bychom se je [psych. a epist.] snažili vysvětlovat nebo předávat pomocí divadelních prostředků, dostáváme se do situace, kdy se snažím předat a pochopit to, co je za jednáním skrze jednání.“

No, ale o to v divadle přece docela dost jde ...

Možná by tedy stálo za to se ptát nejen po tom, co autor vidí jako filozofii, ale i po jeho definici psychologie. Pokud vím, „antická psychologie“ chování neignorovala. Anebo dost dobře nerozumím, jak to autor myslí ...

S. 16n – U výkladu o Gefertovi bych ocenil příklad – popsání Gefertovy praxe. Obecné ...

Celkově by – v kapitole „Formy zobrazení filozofie pomocí divadla“ – zhusta velmi obecným výkladům slušely konkretizace. Mj. proto, abychom viděli, že autor skutečně rozumí tomu, co píše.

S. 22 – Nu, ještě na této straně pro mne pořád platí de facto i to, co zde píše sám autor: „Na mnoha školách je stále filozofie vyučována ve své vyvýšenosti, abstraktnosti a historičnosti.“ Ve vztahu k tomuto textu bych ovšem samozřejmě větu upravil na „V textech je stále filozofie podávána ve své abstraktnosti.“ ☺

S. 32n – Pozor na oscilaci cílových formulací mezi „úkol“ a „cílem“ (kterýžto by jako výrok měl obsahovat změnu „v osobnosti“ žáka). Viz:

- Budou schopni reflektovat svoje vyjadřování tělem.
- Studenti si uvědomí svůj vztah k filosofii a definují důvody, proč tomu tak je.
- Studenti se seznámí s postavou Sókrata. (!!!)

Popisy činností ukazují možný přístup ke zpracování různých „materií“ postupy DV. Bylo by možné diskutovat např. i o možnostech provázanosti některých „okrajových“ (na začátku a na konci) činností a tématu lekce atd. Mám na mysli např. to, že Obrana města jako warming up se již váže k tématu lekce, zatímco Nabalovací baba ne.

I když ... tady v jednom místě zase nerozumím tomu, proč se lekce otevírá de facto tématem pelop. války a pak se jde k Periklovi, který se s touto válkou potkal jen krátce. A navíc – sama lekce válku dále nereflektuje ...

... aha, až v další lekcí ...

S. 46 – 4. lekce, 4. aktivita. Z textu mám jen mlhavou představu, jak maiuetický rozhovor skutečně ve hře probíhal

Cením snahu zařazovat aktivity směřující k vytčeným cílům, i když někde mi z popisu her není úplně jasné, zda se skutečně žactvo učí právě to, co se dle textu učit má – např. 5. lekce – rozlišení mínění a dění ... úplně dobře to v popisu nevidím. Uvažoval jsem též na d tím, zda by šlo v některých lekcích umenšit série „různých her“ ve prospěch využití příběhového dramatu zaměřeného na situace, v nichž lze více a prakticky exponovat filozofická témata.

S. 58 - Reflexe 7. lekce: „Úvodní hra dobře nastolila atmosféru celé lekce.“

Ano, škoda, že se některé další vstupní hry nepřipínaly již k tématu lekcí ... viz výše.

S. 63 – „... nakolik vytvářet prostředí Athén, zda není tento aspekt zbytečný a nebylo by vhodnější postavu Sókrata vyjmout z historického kontextu.“ Pokud dobře rozumím, souhlasím. Je skutečně otázkou, nakolik jde o realie a historii nebo o filozofii nebo o jejich mix, a pak v jakém poměru.

Námítka může znít, že se to nedá oddělit. Jistě, ale také dá.

S. 88 – Coby čtenáři diplomky by se mi jistě četlo snadněji, kdyby autor zpřesnil, resp. zkonkrétnil to, co zmiňuje jako „aktualizovaný kontext myšlenek obsažených v Platónových spisech“.

Formální náležitosti:

S. 12 – „... δραει (draé)“ – Pokud je mi známo, řecké v se (kromě spojení s τ) vyslovovalo jako „n“ (a alfa má akcent: á).

S. 23 – „... mnoho ze Sókratových názorů, jak jsou popisovány, vycházejí ...“

S. 29 – „Z toho důvodu jsou cvičení v těchto lekcích rozděleny...“ nebo Důvodem pro takové spojení byl v propojení s filozofickým divadlem...“.

S. 49 – „Studenti budou schopni vytvářet a přemýšlet o situacích pomocí scénografických prvků...“

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji předběžně klasifikaci na švu mezi B a C.